

Tænk og diskuter 1

Eksempler på argumenter for en navneændring:

- En navneændring vil gøre navngivningen af stamtonerne mere logisk, idet den så vil følge alfabetet.
- Sænket **h**, altså den tone vi kalder for **b**, burde efter princippet om tilføjelse af "es" til sænkede afledninger af stamtonerne, kaldes **hes**. At den ikke kaldes det, forekommer ulogisk og inkonsekvent.
- Nodeskriften er et universelt og internationalt fænomen, og man bør derfor tilstræbe ensretning og fælles standarder. I udlandet kan de ikke forstå det danske **h**. Nodeprogrammer som eksempelvis Sibelius og Finale kan som udgangspunkt ikke genkende **h**'et.
- Tonen **b** er på nuværende tidspunkt ikke den samme tone i Danmark som i eksempelvis USA. Det kan give mange forståelsesproblemer, når noder distribueres på tværs af landegrænser.
- I Danmark benyttes mange udenlandske node- og lærebøger, og derfor er vi nødt til at lære betegnelsen **b** også. Da det er nemmere blot at lære én betegnelse, så bør vi holdes os til navnet **b**.
- Flere og flere danskere bruger tonenavnet **b**, og det samme gør Højskolesangbogen. Navneskiftet er uundgåeligt, hvis man kigger ud i fremtiden, og vi kan derfor lige så godt skifte navnet med det samme.

Eksempler på argumenter imod en navneændring:

- Vi har brugt navnet **h** i mange hundrede år. **h**'et er blevet en integreret del af vores musikalske sprog, og navnet bør derfor ikke ændres.
- Det er ikke særligt svært at lære, at vi kalder **b** for **h**. Selv små børn kan finde ud af det - ligesom de kan finde ud af at lære forskellige sprog.
- Det nuværende tonenavn er måske et lille irritationsmoment - ikke et reelt problem.
- Det vil være meget svært at gennemføre en navneændring, fordi navnet **h** bruges i alle danske lærebøger, sangbøger og nodehæfter. Disse kan ikke fjernes fra markedet. Derudover er det langt fra sikkert, at alle er villige til at ændre navnet, hvorfor nogle stadigvæk vil benytte den gamle betegnelse. Så ender vi op med flere forskellige betegnelser, hvilket vil være mere problematisk, end **h**'et er i dag.
- Ligesom at forskellige lande har forskellige sprog, så har det også sin charme, at forskellige lande har forskellige musikalske sprog.
- Tonenavnene bliver aldrig universelle. Til alle sænkede stamtoner tilføjer vi endelsen "es", og til alle hævede stamtoner tilføjer vi endelsen "is". I engelsktalende lande tilføjes endelsen hhv. "flat" og "sharp". Hvis tonenavnene skal være universelle, skal vi også ændre de endelser, vi sætter på dem, og det vil næppe være en fornuftig løsning.
- Alene inden for Europas grænser er der mange forskellige betegnelser for stamtonerne, og der er stadigvæk en hel del lande, som bruger navnet **h**. Hvis vi ændrer tonenavnet fra **h** til **b**, så skal vi i stedet til at lære, at tonen kaldes for **h** i visse andre lande. Det er ikke meget nemmere end at lære, at tonen kaldes for **b** i nogle andre lande.
- Når J. S. Bach komponerede musik over bogstaverne i sit navn, tænkte han naturligvis ikke "Bes-A-C-B". Han anvendte naturligvis tonerne "B-A-C-H".